

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa P. P.  
przeciwko M. G.  
o odwołanie darowizny,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 26 lutego 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] adwokatowi M.I. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi przed Sądem Najwyższym.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód P.P. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] wydanego w dniu 18 czerwca 2014 r. w sprawie o odwołanie darowizny. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. W ocenie skarżącego przepisem budzącym poważne wątpliwości i wywołującym rozbieżności w orzecznictwie jest art. 898 § 1 k.c. Skarżący wskazuje, że wyjaśnienia wymaga w szczególności pojęcie „rażącej niewdzięczności”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK

111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań. Skarżący nie przedstawił wyводу prawnego, w którym wykazywałby, że powołany przez niego przepis rzeczywiście budzi poważne wątpliwości lub wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów. Należy podkreślić, że Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się w przedmiocie wykładni art. 898 § 1 k.c., szczegółowo i wszechstronnie wyjaśniając sposób rozumienia rażącej niewdzięczności obdarowanego wobec darczyńcy jako przesłanki odwołania darowizny (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 23 marca 2000 r., II CKN 810/98, niepubl.; z dnia 5 października 2000 r., II CKN 280/00, niepubl.; z dnia 5 lipca 2001 r., II CKN 818/00, niepubl.; z dnia 6 października 2004 r., II CK 39/04, niepubl.; z dnia 13 października 2005 r., I CK 112/05, niepubl.; z dnia 9 października 2014 r., I CSK 556/13, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy nie obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego, mając na uwadze jego sytuację materialną (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.).

Sąd Najwyższy o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzekł, jak w sentencji pkt 3, na podstawie § 19 w zw. z § 6 pkt 7 i § 13 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).